

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. március 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2012. március 12. napján kihirdetett B.26/2012/9. számú ítéletét **megváltoztatja,**

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott által 2011. február 16. napjától 2011. május 15. napjáig házi őrizetben töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap házi őrizet felel meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A kiszabott börtönbüntetésbe beszámítja az I.r. vádlott által 2012. március 12. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék a 2012. március 12. napján kelt B.26/2012/9.szám alatti ítéletével két vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet egyéb érdekelt 2 II.r. vádlott vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A törvényszék I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 282/A.§ (1) és (3) bekezdése szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében és a Btk. 282.§ (1) és (5) bekezdés a.) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségében. Ezért - halmazati büntetésül - 7 év 6 hónap börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról, valamint a bűnjelekről.

Az elsőfokú ítélet ellen I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában a törvényszék ítéletének tényállását megalapozottnak találta. Indítványozta ugyanakkor a halmazatra történő utalás mellőzését a

súlyosító körülmények közül, tekintettel arra, hogy két bűncselekményről van szó és az elsőfokú bíróság halmazati büntetést szabott ki. A fellebbviteli főügyészség képviselője átiratban az ítélet indokolásának kiegészítését látta szükségesnek azzal, hogy az első fokú bíróság a bűncselekmény elkövetésekor hatályos törvényt alkalmazta. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változatlanul fenntartotta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő az enyhítésre irányuló fellebbezés keretében nagyobb nyomatékka kért értékelni a vádlott javára megállapítható enyhítő körülményeket. Így azt, hogy a vádlott büntetlen volt ezen cselekmény elkövetését megelőzően, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, a megbánást, valamint a feltáró jellegű bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását, amelyet I.rendű vádlott neve I.r. vádlott annak ellenére tett, hogy nem tudott róla, hogy operatív tevékenység folyik az ügyben. A védő kihangsúlyozta, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlottnak egy gyermek eltartásáról kell gondoskodnia és, hogy 2003 óta munkaképessége 40 %-ot csökkent, fizikai állapotában pedig állandó romlás tapasztalható. Az ítélet belső arányosságával összefüggésben a védő annak a véleményének adott hangot, hogy az nem tükrözi megfelelően a vádlottak közti különbségeket, valamint az enyhítő körülmények súlyát. Ezen körülményekre tekintette a kiszabott büntetés enyhítését kért.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen elmondta, hogy cselekményét nagyon megbánta. Előadta továbbá, hogy jelenleg is gyógyszeres és pszichiátriai kezelés alatt áll, valamint, hogy a börtönben nem tud dolgozni és, hogy felesége munkanélküli, aki ezért nem tudja a családot eltartani. Fentiekre tekintettel a kiszabott büntetés jelentős mértékű csökkentését kért.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ és 349.§ /1/ bekezdése értelmében a fellebbezéssel érintett I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában.

Ennek eredményeként a védelem enyhítésre irányuló fellebbezését alaptalannak találta.

Az ítélőtábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Összevetette a vádlotti védekezéseket egymással és egyéb bizonyítékokkal is, és indokát adta annak, hogy az adott bizonyítékok tükrében miért az I.r. vádlott vallomására és az azt leigazoló egyéb bizonyítékokra alapította a tényállást. Megállapítható az I.r. vádlott vallomása, a telefon híváslisták, hívásinformációk és a telefonlehallgatási anyag alapján, hogy mindkét vádlott korábban értékesített valamilyen kábítószer vagy kábító hatású anyagot.

A másodfokú bíróság megfelelő indokolással ellátott okszerű, logikus bizonyítékértékeléssel, mérlegeléssel állapította meg a tényállást, mely mentes a Be.351.§ /2/

bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól. Az így megállapított ítéleti tényállás alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is a Be. 351.§ /1/ bekezdése szerint.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I.r. vádlott bűnösségére és a cselekményeket is az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette. A súlyosabb megítélésű bűncselekmény vonatkozásában, a megállapított tényállásból valóban arra lehet következtetni, hogy a Hollandiában megszerzett nagy mennyiségű kábítószer a vádlottak forgalomba kívánták hozni.

A büntetés kiszabásakor irányadó körülményeket a törvényszék lényegében helyesen feltárta. Azok azonban a fellebbviteli főügyészség indítványának is megfelelően pontosítandók azzal, hogy mellőzendő a halmazatra történő utalás a súlyosító körülmények közül, tekintettel arra, hogy a Btk. 85. § (3) bekezdése alapján a bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van, ezért a kétszeres értékelés tilalma miatt súlyosító körülményként nem értékelhető.

Kétségtelen, hogy a törvényszék ítéletében nem jelenik meg, hogy mely Btk. rendelkezéseit alkalmazta, ezzel együtt megállapítható, hogy az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos törvény rendelkezéseiben nem következett be olyan módosulás, amely felvetné a Btk. 2.§ alkalmazásának kérdését, így nyilvánvaló, hogy a törvényszék a főszabályként érvényesülő, az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazta.

Az így kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel a két rendbeli bűncselekmény miatt halmazati büntetésként kiszabott 7 év 6 hónapi börtönbüntetés egyáltalán nem eltúlzott, ugyanis a súlyosabb bűncselekményre kiszabható büntetés 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. A szabadságvesztés meghatározásánál megfelelő súllyal értékelte az I.r. vádlott javára az általa feltárt enyhítő körülményeket. Ezek adtak lehetőséget ugyanis halmazati büntetésésként a törvényi minimumhoz közeli tartamú szabadságvesztés kiszabására a cselekmény jelentősebb tárgyi súlya mellett is. Figyelemmel volt továbbá az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlott megromlott egészségügyi állapotára is, ezért a súlyosabb bűncselekményre a Btk. 42.§ (2) bekezdés b.)/3. pontjában előírt fegyház fokozat helyett, a Btk. 45.§ (2) bekezdésének alkalmazásával egyel enyhébb, a Btk. 43.§ a.) pontja szerinti börtön fokozatban határozta meg a szabadságvesztés fokozatát.

A törvényszék által I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben alkalmazott mellékbüntetés kiszabására törvényesen és indokoltan került sor, mértéke megfelelően alkalmazkodik a főbüntetéshez, ezért annak megváltoztatását az ítéletábra nem találta szükségesnek.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a házi őrizet beszámítására vonatkozó rendelkezése - részben számítási hiba miatt is - nem felel meg a Btk. 99.§ (3) bekezdésben írt rendelkezésnek. Ezért az első fokú ítéletet e vonatkozásban a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatva, a rendelkező rész szerint, a börtön fokozathoz igazítottan 4 napi átváltási kulccsal számítottan korrigálta.

Tekintve, hogy a további rendelkezések törvényesek, ezért az ítélet tábla egyebekben az első fokú bíróság ítéletét, I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság I.rendű vádlott neve I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozatalának napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdései alapján beszámította.

Győr, 2013. március 7. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk..Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2012. március 12. napján kelt B.26/2012/9. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. március 7. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: